

ENIGE BIJZONDERHEDEN VAN DE EMISSIE 1913¹ Drs. E. van der Vossen e.a.

(digitale bewerkte heruitgave ter gelegenheid van het 50 jarig bestaan van Hermes, Tijdschrift van de Postzegelvereniging Griekenland)
Januari 2019

1. De Victorie-Emissie 1913 (Hellas 340-355, Vlastos 307-322)

Het is niet algemeen bekend dat een aantal waarden van de z.g. “Nieuw-Griekenland-Emissie” of “Victorie-Emissie”² uit 1913 op twee papiersoorten voorkomt, namelijk op een gladde, witte papiersoort (papier A) en op een ietwat grijs getinte, poreus aandoende papiersoort (papier B).

Ofschoon bij praktische vergelijkingsmogelijkheid, het herkennen van beide soorten geen moeilijkheden oplevert, is snelle en afdoende identificatie (juist bij ongebruikte exemplaren) wel heel eenvoudig: wanneer men de achterzijde bekijkt is deze bij papier A volkomen glad en bij papier B hobbelig ruw. Bovendien maken de op A-papier gedrukte waarden aan de voorzijde een geglaceerde indruk, hetgeen ook bij het behoedzaam met de vingertop bestrijken van de voorzijde opvalt: men voelt dan een gladde, weerstandsloze oppervlakte. Het B-papier daarentegen voelt korzellig aan.

(Beide papiersoorten zijn overigens ook aan te treffen bij de bekende emissie 1912/1913 in boekdruk, de opvolger van de z.g. gegraveerde emissie uit 1911, alsook bij de portzegels uit 1913).

Niet alle zegels van de Emissie 1913 zijn op beide papiersoorten gedrukt. Het A-papier is gebruikt voor alle waarden (inclusief de beide kleuren van de 2 lepta), behalve voor de 20 lepta en de 1, 2 en 10 Drachme.

Het B-papier is gebruikt voor de 1 lepton, de 3, 5, 10, 20 en 40 lepta, benevens de 1, 2, 3 en 10 Drachme.

Fig.1: 10 Drachme (Papier B) en 25 Drachme (Papier A)

Men kan dus de 1 lepton, de 3, 5, 10 en 40 lepta en de 3 Drachme in beide papiersoorten aantreffen. De 1 Drachme zou eveneens op A-papier gedrukt zijn, doch dit heb ik tot dusver niet kunnen vaststellen. In het algemeen schijnt in die gevallen waarin een zelfde waarde op beide papiersoorten voorkomt, een iets groter deel van de oplage op A-papier dan op B-papier te zijn gedrukt.

Voorts vormt bij deze emissie de z.g. verticale tanding $10 \frac{1}{2}$ een interessante afwijking. De zegels werden in vellen van 50 stuks (5 rijen van 10 zegels) gedrukt. Tussen de zegels 46 en 47, resp. de zegels 4 en 5 (dit laatste indien namelijk de vellen “kopstaand” in de perforatiemachine kwamen) is de zig-zag of zaagtanding door een machine defect bij een deel van de oplage aanzienlijk breder uitgevallen, hetgeen het effect geeft van een tamelijk grove tanding, grootte ca. $10 \frac{1}{2}$.³ Vooral ongebruikt zijn de verticaal links of verticaal rechts “getande” zegels tamelijk schaars.

Deze tanding $10 \frac{1}{2}$ is aangetroffen bij de waarden 2, 3, 5, 10, 25, 40 en 50 lepta. Ongetand zijn de waarden 1 lepton, 2 (oranjerood), 3, 5, 10, 20, 25, 30, 40 en 50 lepta en alle Drachme-waarden in de literatuur vermeld. De 2 lepta (oranjerood), 3 en 10 lepta bestaan ook verticaal ongeperforeerd, terwijl de 2 lepta

Fig.2: Tanding $10 \frac{1}{2}$ (rechts)

¹ Dit artikel verscheen eerder in Hermes, Tijdschrift van de postzegelvereniging Griekenland, nr.1 (1969) pag.12-14 en nr.2 (1969) pag.1-6, is aangevuld met het onderdeel “Uitgiften van de Griekse regering voor Noord Epirus” uit R. Feenstra, “Epirus – Officieel, semi-officieel of nep Deel VII” in Hermes 64 (1989), pag.21-23, het onderdeel “De postzegels van de Heilige Gemeenschap” uit J.Mascini, “Mount Athos, de Heilige Berg” in Hermes 108 (2000), pag.23-24 en verder gecorrigeerd, aangevuld (onderdelen 6-9) en voorzien van illustraties door J. Meyer;

² Ook wel “Veldtocht 1912”;

³ Zie hierover ook het Kohl-Briefmarken Handbuch (11^e dr (1928), deel II, pag.356 en R. Feenstra “De $10 \frac{1}{2}$ afwijkingen in de Aspiotis doorsteek” in Hermes 69, pag.8-12;

(karmijnrood), 10 en 40 lepta voorts met dubbele perforatie zijn gesignaleerd. De 10 lepta komt nog voor met een eenzijdige horizontale tanding 10 ½.

Naast de historisch interessante specialisatie ter zake van de afstempelingen, verdient de Victorie-Emissie zeker onze belangstelling voor wat betreft de hierboven gegeven papier en perforatie bijzonderheden. Ter vergemakkelijking volgt hier een “checklist”, waarbij door het teken X is aangegeven dat de in de betreffende kolom vermelde bijzonderheid bij een bepaalde waarde voorkomt.

Zegelwaarde	A Papier	B papier	“tanding” 10 1/2	Ongetand
1 lepton	X	X		X
2 lepta (oranjerood)	X		X	X
2 lepta (karmijnrood)	X		X	
3 lepta	X	X	X	X
5 lepta	X	X	X	X
10 lepta	X	X	X	X
20 lepta		X		X
25 lepta	X		X	X
30 lepta	X			X
40 lepta	X	X	X	X
50 lepta	X		X	X
1 Drachme	?	X		X
2 Drachme		X		X
3 Drachme	X	X		X
5 Drachme	X			X
10 Drachme		X		X
25 Drachme	X			X

Vermeldenswaardig is ook nog dat de 1 lepton, 3, 5, 10, 25, 40 en 50 lepta ook voorkomen met een glanzende witte gom, die bij een herdruk in 1914 werd gebruikt en die duidelijk afwijkt van de dikke gladde gom op de papier A zegels en de dunne, geelbruine gom op de papier B-zegels.

De Victorie-Emissie is voor een drietal opdruk-series gebruikt. Dit begon met de bijzondere uitgifte voor Noord-Epirus (Hellas 96-107, Vlastos 66-80). Vervolgens kwamen in 1917 de toeslagzegels (Hellas C16-C18, Vlastos C 23- C25) en tenslotte in 1923 de Epanastasis- of Revolutie-opdrukken (Hellas 439-448 en 460, Vlastos 395- 404 en 416).

Ook bij deze opdruk-series kunnen zowel de papierverschillen als de perforatie afwijking 10 ½ worden aangetroffen.

2. Uitgifte van de Griekse Regering voor Noord Epirus (Hellas 96-107, Vlastos 1-11)

Eind 1914 kwam Noord Epirus voorlopig onder beheer van de Griekse regering en als gevolg daarvan verschenen op 30 november 1914 de zegels van de Griekse Victorie-Emissie uit 1913 met de opdruk B. ΗΠΕΙΡΟΣ (N. Epirus).

Gelukkig zijn de hoge waarden van 2 tot en met 25 Drachme nooit van een opdruk voorzien. Net als bij de oorspronkelijke zegels is ook hier de 2 lepta in twee kleuren verschenen, namelijk oranjerood en karmijnrood. Hellas en Vlastos geven geen oplagecijfers, maar Kohl geeft de volgende aantallen: 1, 3, 5, 10 en 25 lepta elk 85.000 stuks; de oranjerode 2 lepta 70.000 en de karmijnrode 15.000 stuks; de 20 lepta eveneens 15.000 stuks; de 30 lepta 25.000 en tenslotte de 40 en 50 lepta en de 1 drachme elk 20.000 stuks. De zegels zijn in drie oplagen gedrukt en bij een deel van de oplage komt ook hier weer de brede doorsteek 10 ½ voor en wel bij de 2 lepta oranjerood en de 5, 10, 25 en 50 lepta.

Kopstaande opdrukken komen voor op de 1 lepton, 2 (beide kleuren), 3, 5, 10 en 20 lepta en 1 Drachme.

Dubbeldrukken komen voor bij de 1 lepton, de 2 (beide kleuren), 3, 10 en 20 lepta en 1 drachme.

Fig.3: kopstaand

Van de 1 lepton, 2 (oranjerood) 3 en 10 lepta bestaan ook dubbeldrukken waarvan 1 kopstaand.
De velgrootte is 50 stuks, 10 breed en 5 hoog. De drukkersnaam staat meestal in de onderrand, links in het Grieks en rechts in het Frans, maar er zijn ook vellen met de naam aan de zijkanten.

Fig.4

In een deel van de oplage komt in de opdruk een aantal zetfouten voor:

1. Ontbrekende punt achter de B (positie 15);
2. Een kleine, nauwelijks zichtbare punt in de B (positie 24);
3. Een gebroken, op een C lijkende O (positie 18);
4. De afstand tussen B. en H is 3,75 mm. In plaats van de normale 2,8 à 3 (positie 10);
5. Een beschadigde B, waardoor hij op een P lijkt (positie 35);
6. Een "gevalen" Σ (positie 33);
7. Een stip op de "E" (positie 33).

In het door K. Mostert vertaalde artikel van A. Karamitsos⁴ staat een overzicht van de verkochte aantallen. Samen met de restanten die in 1930, met zeer veel andere zegels, onder officieel toezicht verbrand zijn, is het mogelijk om de juiste hoeveelheden van de aan de loketten verkochte zegels vast te stellen. Het protocol van de officiële verbranding is indertijd gepubliceerd in Philotelia⁵, en als je die lijst plus de aantallen van Karamitsos vergelijkt met de aantallen van Kohl, blijven er een paar verschilpunten over, zoals u op de volgende tabel kunt zien.

⁴ Opgenomen in Hermes nr.63 (december 1988) pag.4-18; het betreft een vertaling van de inleiding bij de eerste Karamitsos veilingcatalogus uit november 1988;

⁵ Philotelia nr.73-76 (1931);

Hellas.nr.	waarde	kleur	Gedrukt Kohl	Verbrand protocol	Verkocht Karamitsos
96	1 lepton	bruin	85.000	17.800 ⁶	67.200
97	2 lepta	oranjerood	70.000	24.950	23.850
98	2 lepta	karmijnrood	15.000	26.150	10.050
99	3 lepta	oranje	85.000	63.400	21.600
100	5 lepta	groen	85.000	1.050	83.950
101	10 lepta	rood	85.000	-	85.000
102	20 lepta	violet	15.000	3.800	11.200
103	25 lepta	blauw	85.000	47.850	37.150
104	30 lepta	groen	25.000	12.749	7.251
105	40 lepta	leiblauw	20.000	13.400	6.600
106	50 lepta	donkerblauw	20.000	11.302	8.698
107	1 drachme	lila	20.000	16.650	3.350

De aantallen van de 1 lepton, 3, 5, 10, 20, 25, 40 en 50 lepta en 1 drachme kloppen exact. Bij de 30 lepta zou de opgave 25.000 van Kohl onjuist zijn, dat wordt dan 20.000. Bij de 2 lepta in twee kleuren wordt de zaak moeilijker, want het is onmogelijk dat er van de 15.000 zegels van nr.98 26.150 verbrand zouden zijn. De onderverdeling van Kohl in de twee kleuren van deze 2 lepta klopt dus niet.

Als we de “verkochte” cijfers van Karamitsos als juist aannemen en we tellen de “verbrand” cijfers daarbij op, dan krijgen we voor nr.97 een oplage van 48.800 en voor nr.98 van 36.200, dus samen toch weer 85.000.

Tenslotte dient nog vermeld, dat volgens Karamitsos de 1 drachme op twee verschillende papiersoorten bestaat. Onder Hellas 108 t/m 111 (Vlastos 12-15) staan de 1, 2, 3 en 5 lepta met een rode opdruk onder de vermelding “nooit uitgegeven”. Naar mijn idee is dit je reinste nep en ik denk dat de een of andere slimmeling kans heeft gezien om vellen van de laagste vier waarden met het origineel zetsel te laten overdrukken.

Fig.5: rode opdruk met links zetfout “C” ipv “O”

3. De K.P. opdrukken 1917 (Hellas C16-C18, Vlastos C 23- C25)

Drie waarden uit de Victorie-Emissie 1913 werden overdrukt met de K.P. opdruk (een afkorting voor ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ, Sociale zorg); de 25, de 40 en de 50 lepta, allen met drie-regelige tekst “K.P. – lepton – 5”. De hoofdletters K/P. zijn 2,75 mm hoog en in een smal, fijn lettertype uitgevoerd; zowel achter de K als achter de P staat een duidelijke punt.

Fig.6

Ten aanzien van de oplagen lopen de meningen van Briault-Garas (uit 1921) en van Kohl (1927) iets uiteen:

	5L op 25 L	5 L op 40L	5L op 50L
Oplage volgens Briault	450.000	450.000	450.000
Oplage volgens Kohl	400.000	400.000	200.000

Gelet op de in het algemeen betrouwbare inlichtingen van Kohl ben ik geneigd aan diens getallen de

⁶ Waarvan 150 met een kopstaande opdruk;

voorkeur te geven.

We zagen al dat o.m. de 25, 40 en 50 lepta waarden van de Victorie-Emissie met wijde perforatie 10 ½ voorkomen i.p.v. met de z.g. zaagtanding en wel twee zegels per vel van vijftig stuks. Ook bij de exemplaren van de K.P. opdrukken treffen wij deze “tanding 10 ½” aan. Een eenvoudig rekensommetje leert ons dat er dan hoogstens 16.000 van zulke exemplaren bij de 25 en 40 lepta kunnen voorkomen en hoogstens 8.000 van de 50 lepta. In werkelijkheid liggen deze getallen lager, zo niet aanzienlijk lager, daar immers slechts een deel van de oorspronkelijke oplage deze perforatie-variëteit vertoonde.

Ongebruikt zijn exemplaren van de K.P. opdrukken met tanding 10 ½ aan de rechter of aan de linkerkant zeldzaam.

Voorts hebben wij er in het vorige artikel op gewezen dat de 40 lepta zowel op glad als op poreus, ietwat ruw papier voorkomt. Dit verschijnsel treffen wij ook bij de 40 lepta met K.P. opdruk aan. Doch er is meer! Niet alleen zijn van alle waarden kopstaande en dubbele opdrukken bekend (waarbij ook zegels met één normale en een kopstaande opdruk), maar bovendien zijn de 25 lepta, de 40 lepta op glad papier en de 50 lepta met driedubbele opdruk bekend, waarvan die op de 25 en 40 lepta met één normale en twee kopstaande opdrukken en de 50 lepta met twee normale en één kopstaande opdruk. Het komt mij voor, dat van de drie-dubbele opdrukken niet meer dan 100 stuks zullen bestaan en van de kopstaande en dubbele opdrukken vermoedelijk enige duizenden stuks.

Alle drie waarden kunnen tevens afwijkingen vertonen met betrekking tot de achter de hoofletters K en P geplaatste punten. Deze afwijkingen zijn:

1. (veld 22) twee punten achter K, géén punt achter P (K..P)
2. (veld 7) hoogstaande punt achter P (K.P')
3. (veld 19) vette punt achter K (K.P.) (*)
4. (veld 45) géén punt achter K (K P.) (*)
5. (veld 3) géén punt achter P (K.P) (**)

(*) niet genoemd in Hellas of Vlastos, wel in Kohl.

(**) niet genoemd in Hellas, Vlastos of Kohl (voor deze uitgifte). Kohl vermeldt de afwijking wel in het algemeen voor de uitgifte 1917. De ontbrekende punten (4 en 5) komen daar op sommige vellen toch weer voor de dag, zoals hij heeft vastgesteld.

Fig.7: K.P. met hoge punt (links) en K.P. dubbel, eenmaal kopstaand

Het maximaal aantal exemplaren met de hierboven gesignaleerde afwijkingen is naar verhouding gering: van de 25 en 40 lepta kunnen hoogstens 8.000 exemplaren per variëteit bestaan (waarbij voor wat de 40 lepta betreft dit cijfer over de beide papiersoorten gesplitst dient te worden), op de 50 lepta hoogstens 4.000 stuks per afwijking. Al met al hebben wij hier een bijzonder interessante reeks, waarbij U, gewapend met een scherp oog, tot een aantrekkelijke specialisatie kunt komen.

4. De Epanastasis 1922 opdrukken (Hellas 439-448 en 460, Vlastos 395- 404 en 416)

Er zijn heel wat redenen om frankeerzegels van een opdruk te voorzien (zelfs een voetbalkampioenschap kan daartoe aanleiding geven), doch onder de motiveringen welke de Revolutionaire Regering van Griekenland tot de uitgifte van de Epanastasis 1922 serie noopten, was er zeker één, die uniek mag worden genoemd. Na de vervanging van koning Konstantijn door zijn zoon George, besloot de regering dat aan de staatkundige hervorming ook postaal aandacht diende te worden geschonken. Een drieregelige opdruk “Epanastasis (= revolutie) 1922” gevolgd door de nieuwe frankeerwaarde zou het volk en de wereld over de zegepraal van de revolutie inlichten. Op zichzelf is dit een niet ongebruikelijke reden. Iets ongebruikelijker was het besluit om deze opdruk niet op alle postzegels te plaatsen, doch slechts op de

rest-voorraden van enkele oudere Griekse uitgiften. De koerserende waarden werden dus niet van de opdruk voorzien. Heel merkwaardig echter was de motivering om ook de restanten aan postzegels van het sedert 1913 bij Griekenland behorende eiland Kreta in de opdruk-manoeuvre te betrekken. Ofschoon de terugkeer van Kreta naar het moederland al tien jaar tevoren met een speciale zegel was herdacht (Hellas 356; Vlastos 324), bestond er van de zijde van verzamelaars en van speculanten nog steeds een levendige vraag naar de zegels van Kreta. Middels de opdrukserie nu wilde de regering aan die vraag een eind maken!

Men zou kunnen stellen dat door de vernietiging van deze voorraden de navraag ook geliquideerd had kunnen worden, doch dat was waarschijnlijk een te weinig zakelijke oplossing. Nu gingen alle Kreta zegels met opdruk vlot van de hand, zij het dat de oorspronkelijke nominale waarde in totaliteit aardig werd verlaagd. Aangezien de inkoop-waarde indertijd nil was geweest, resulteerde er uiteindelijk een flinke winst! Ik kom op dit onderdeel van de Epanastasis manipulatie in een volgend artikel nog wel eens terug.⁷

De opdracht aan de Staatsdrukkerij te Athene werd in September 1922 verstrekt, doch eerst begin mei werden de zegels met opdruk aan het Ministerie van Financiën afgeleverd. (De opbrengst uit verkoop was dus al in het goede kanaal geleid!) In de tussenliggende tijd was er geteld en op 5 mei 1923 deed een speciale commissie van het Ministerie het nog eens over. Een protocol werd opgemaakt, waarin de hoeveelheid goedgekeurde zegels per type alsmede de hoeveelheid te vernietigen misdrukken uiterst nauwkeurig werden vermeld. Wij weten dus precies de oplage van elk zegel afzonderlijk.

Fig.8

Omstreeks 8 mei waren de zegels aan de postloketten voor het publiek te verkrijgen. De diverse oplage-grootten waren evenwel aan insiders bekend geworden en gewiekste postbeambten hielden dan ook de “kleine” oplagen uit de verkoop! Het Ministerie kreeg dit in de gaten en liet onmiddellijk de verkoop van alle zegels stopzetten. Alle postkantoren kregen opdracht hun nog niet verkochte voorraden bij het Ministerie in te leveren. Vervolgens besliste het Ministerie dat slechts de zegels, waarvan de oplage groter was dan 3.950 stuks mochten worden verkocht; alle zegels met een oplage kleiner dan 3.950 stuks moesten worden vernietigd. De controle leverde nog een verrassend nieuwtje op, toen bleek dat één Kreta-zegel van 5 Drachme met een waarde van 50 lepta in plaats van met 5 Drachme was overdrukt (maar liefst

⁷ Dit artikel is helaas nooit verschenen;

13.600 stuks!) (Hellas 457, Vlastos 415). “Vernietigen” luidde het bevel. Het Ministerie liet toen 3.930 series samenstellen en verkocht daarvan 2.000 series aan handelaren en verzamelaars in Athene. De rest werd geleidelijk via de postkantoren gedistribueerd.

Het zal zonder meer duidelijk zijn dat niet alle postkantoren hun zegels terugstuurden. Kohl meldt bijvoorbeeld dat voor wat betreft de Kreta zegel met overdruk 5 lepta op 1 lepton 1900 (Hellas 456, Vlastos 412) Kavalla en Kreta berichtten dat alles al verkocht was (sic!).

Echt gebruikt op brief zijn alle zegels van de Epanastasis 1922-uitgifte schaars; vooral ten aanzien van afstempelingen “Athene” dient men uiterst wantrouwend te zijn.

Keren wij na deze lange inleiding tot de Victorie-Emissie terug. De volgende waarden werden in de volgende hoeveelheden overdrukt:

Zegelwaarde:	Aantal overdrukt:
5 lepta op 3 lepta	636.850
10 lepta op 20 lepta	132.000
10 lepta op 25 lepta	215.650
10 lepta op 30 lepta	83.250
10 lepta op 40 lepta	109.300
50 lepta op 50 lepta	73.300
2 Dr. op 2 Dr.	7.650
3 Dr. op 3 Dr.	20.000
5 Dr. op 5 Dr.	20.000
10 Dr. op 1 Dr.	37.300
10 Dr. op 10 Dr. (*)	3.000

(*) Van dit laatste zegel ontliepen vier vellen (200 stuks) de vernietigingsdood om later langs onofficiële weg in de handel op te duiken.

De papiersoorten (glad papier en poreus, ruw papier) komen wij ook hier weer tegen en wel bij de 3 lepta en bij de 40 lepta. Van de 1 Dr. zijn mij tot op heden slechts exemplaren op het poreuze papier bekend. De “tanding 10 ½” zouden wij bij de 3 – 25 – 40 en 50 lepta kunnen verwachten, doch tot dusver is deze slechts bij de 3 en 25 lepta ook werkelijk gesignaleerd.

Gezien de scherpe controle op misdrukken kunnen slechts zeer weinig kopstaande en dubbele opdrukken door de mazen zijn heengeslipt. Wij kennen echter kopstaande opdrukken van de 5 lepta op 3 lepta, de 10 lepta op 20 lepta, de 10 lepta op 25 lepta en van de 50 lepta op 50 lepta, alsmede een dubbele opdruk bij de 5 lepta op 3 lepta en 10 lepta op 20 lepta. Van de 3 Dr. Op 3 Dr. Er kwam één ongetand vel (50 stuks) in omloop.

Resumerend: de in omloop gebrachte hoeveelheden Epanastasis-opdrukken op de Victorie-Emissie 1913 (hoe discutabel de Epanastasis-uitgifte op zichzelf ook zijn moge) maken het mogelijk een interessante specialisatie van ongebruikte exemplaren op papiersoorten, perforatie en misdrukken na te streven. Het verzamelen van echt gebruikte exemplaren op brief of briefstuk is zeker niet minder boeiend.

Naast de officiële uitgaven waarbij Victorie-Emissie 1913 zegels betrokken waren, zijn er ook nog twee nooit uitgegeven varianten, de voorgenomen uitgifte voor de Berg Athos en zegels voor het eiland Castellorizo.

5. De nooit uitgegeven zegels voor Berg Athos (Hellas 14-39, Vlastos 14-38)

In de loop van W.O.I, toen Macedonië veranderd was in een slagveld met duizenden doden en de Griekse soevereiniteit over de noordelijke gebieden van het land meer schijn dan werkelijkheid was, drukte Griekenland om diplomatieke redenen waarden van de series Veldtocht en Portzegels met de opdruk I.Κοινότοϛ Αγ. Οροϛ.

Deze zegels kwamen tot aan Thessaloniki, vanwaar ze echter nooit werden doorgevoerd naar de Berg Athos, omdat Rusland inmiddels gecapituleerd had vanwege de revolutie en daardoor de druk op Griekenland ophield te bestaan.

De zegels werden teruggestuurd naar de magazijnen van het gezegeld papier.

Van de zegels van de Emissie-Victorie 1913 werden de navolgende waarden van de opdruk voorzien (met nieuwe waarde-aanduiding in lepta en drachme):

Fig.9

1 lepta op 20, 25, 30, 40 en 50 lepta en op de 1 drachme; 15 lepta op alle waarden van de set en 20 lepta op de 2 lepta, alsmede zonder nieuwe waarde-aanduiding de 1 lepton, 2 en 3 lepta en 2 drachme.

Deze opdruk heeft het doelwit gevormd voor vervalsers, waarover het volgende curieus genoeg is om te vermelden: in 1930 ontdekte de commissie die belast was met het verbranden van de zegels in de magazijnen van Athene een vel valse 25 drachme zegels van de Victorie-emissie met opdruk. Klaarblijkelijk het werk een slim iemand, omdat hij het valse vel fabriceerde en het van de valse opdruk voorzag. Met medewerking van een beambte van het magazijn nam hij een echt vel weg en legde het vervalste vel op die plaats.

Het totale aantal in 1930 vernietigde zegels is volgens de opgaaf in Philotelia als volgt:

Zegelwaarde	Verbrand
1 lepton	50350(*)
2 lepta (oranjerood)	110000
2 lepta (karmijnrood)	- -
3 lepta	837300
5 lepta	14900
10 lepta	-
20 lepta	9950
25 lepta	93850
30 lepta	9950
40 lepta	130000
50 lepta	24802
1 Drachme	50000
2 Drachme	44246
3 Drachme	43500
5 Drachme	4493
10 Drachme	13400
25 Drachme	13150

(*) de opgaaf is niet helemaal helder; er lijkt sprake van nog een vernietigde batch van 34900

6. De nooit uitgegeven zegels voor Castellorizo (Hellas 1-12, Vlastos U1-U12)

Tussen 1 januari 1913 en eind 1915 had het eiland Castellorizo een semi-onafhankelijke status, waarbij het aansluiting zocht bij Griekenland. Er werden dan ook Griekse postzegels gebruikt. Volgens de Hellas-catalogus besloot in juli 1913 een lokale postbeambte tot een overdruk op de aanwezige zegels van de Victorie-Emissie 1913 met de tekst

“Castellorizo”. De uitgifte werd echter niet erkend door het lokale gezag en de zegels kwamen dan ook niet officieel in omloop. Kohl houdt het ook op een “reinste Spekulations-erzeugnisse”.

De waarden van 1 lepton, 2 lepta (oranjerood), 3, 5, 10, 20, 25, 30, 40, 50 lepta en 1 en 2 Drachme werden van de opdruk voorzien.

Aantallen zijn niet bekend, maar de oplage kan niet groot geweest zijn.

Fig.10

Naast “Griekse” opdrukken op zegels van de Victorie-Emissie 1913 zijn er ook nog twee uitgiften waarbij Griekse zegels door “buitenlandse” mogendheden werden overdrukt. Het gaat om zegels uitgegeven door het Bestuur van Autonoom West-Thracië en de Republiek Koritsa.

7. Autonom West-Thracië (Hellas 22-24A , Vlastos 26-28)

Nadat Griekse troepen in de Tweede Balkanoorlog West-Thracië tijdelijk hadden bezet, moesten zij dit gebied overdragen aan Bulgarije. Om de bestuurlijke chaos die bij de overdracht ontstond te beteugelen stelden lokale gezaghebbers in het gebied een tijdelijk bestuur in en gaven eigen postzegels uit. Zo werd in oktober 1913 onder meer de 1 lepton van de Victorie Emissie overdrukt met een blauwe opdruk “Autonom Bestuur van West-Thracië”. Er verschenen drie waarden; 10 en 20 para en 1 piaster. Een vierde waarde (2 piaster) zou wel zijn gedrukt maar niet uitgegeven. De 1 piaster komt zowel als papier A als papier B voor, de rest alleen op papier A.

Kohl heeft overigens zo zijn bedenkingen met betrekking tot het officiële karakter van deze uitgifte ondanks decreten die dat moesten bevestigen. Het lijkt er in ieder geval op dat de zegels buiten de eigen regio niet postaal werden geaccepteerd.

Fig.11

Fig.12

8. Een buitenbeentje (Hellas 139, Vlastos 2)

Dan is er nog de uitgifte van het Franse militaire bestuur van de republiek Koritsa (Zuid-Albanië). Eind 1916 werd een vijftal Griekse postzegels van de uitgiften met opdruk Β. ΗΠΕΙΡΟΣ (zie onderdeel 2.) door het Franse bestuur ruw overdrukt met een Albanese tweekoppige adelaar en een waarde-aanduiding in centimes. Eén van de opgedrukte zegels was de 2 lepta (oranjerood) van de Victorie-Emissie 1913. De nieuwe waarde was 10 centimes. De oplage van deze zegel bedroeg slechts 368 exemplaren.

9. Fiscaal zegels

Zegels van de Victorie-Emissie 1913 zijn ook gebruikt als Griekse fiscaalzegels. Waarschijnlijk nog in 1913 werden de 5 lepta en 10 lepta overdrukt met de diagonale tekst “ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ» (Belastingzegel). Rond 1920 volgden zegels met een verticale drieregelige opdruk “Χαρτοσημον Δικαστικών Λεπτών ..” (Gerechtelijk belastingzegel ... waarde aanduiding). Het betrof een waarde van 10 lepta op de 25 lepta blauw, 10 lepta op de 30 lepta groen, 50 lepta op de 25 lepta blauw en 50 lepta op de 30 lepta groen. Tot slot werd in datzelfde jaar nog een zegel van 25 lepta blauw overdrukt met de opdruk “Χαρτοσημον – Συμβολαιο – Γραφικον – Δραχμες 1” (notariaat), met een waarde van 1 Drachme.

Fig.13

Conclusie

De Victorie-Emissie 1913 is een boeiend zelfstandig verzamelgebied. Daarbij is het mogelijk een interessante specialisatie van ongebruikte exemplaren op papiersoorten alsmede opdrukken, perforatievarianten en misdrukken op te bouwen.

Literatuur:

Basis voor dit artikel:

Van der Vossen, E, “Enige bijzonderheden van de emissie 1913” in Hermes, Tijdschrift van de Postzegelvereniging Griekenland, nr.1 (1969) pag.12-14 en nr.2 (1969) pag.1-6;
Feenstra, R, “Uitgiften van de Griekse regering voor Noord Epirus” uit R. Feenstra, “Epirus – Officieel, semi-officieel of nep Deel VII” in Hermes 64 (1989), pag.21-23;
Mascini, J, “De postzegels van de Heilige Gemeenschap” uit “Mount Athos, de Heilige Berg” in Hermes 108 (2000), pag.17-24.

Overige geraadpleegde literatuur:

- Hellas catalogus 2018, Deel I en III;
- Vlastos catalogus 2003-2005, deel I en III;
- Kohl-Briefmarken Handbuch (11^e dr (1928), deel I, pag.573-574, deel II, pag.357-358 en Deel III, pag.300-313, 344-346 en 1015;
- J. Barefoot, “Albania & Greece Revenues” (York 2002), pag.61-62;
- W.T. McDonald, “Revenue stamps of Greece” (Washington 1997) pag. 15, 35 en 51.

